

טור' אליוב אביגדור (ויטיה)

1721213

בן שרה ודניאל

נולד ב- כ"ד בטבת תרפ"ד 7.1.1924

התגייס לצה"ל בשנת 1948

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- כ"א בטבת תש"ח 3.1.1948

בעת מילוי תפקידו.

אביגדור אלון.

בן שרה ודניאל, נולד ביום כ"ד בטבת תרפ"ד (7.1.1924) במגדל ליד טבריה.
למד בבית-הספר בכפרו ואחר-כך, בשנים תרצ"ג-תרצ"ט,
בבית-הספר הריאלי בחיפה הוא הצטרף לשבט "הצופים".
חינוכו בבית-ספר תיכון עירוני לא פגע בשורשי התערותו בכפר,
ולאחר סיום השנה השישית עבר לבית-הספר החקלאי כדורי וכשסיים את
לימודיו חזר לעבודה במשק הוריו.

שירת כנוטר בגדוד הירדן בשנים 1942-1944

באביב 1948 עמד לצאת לקליפורניה להשתלם שם במדעי החקלאות
באוניברסיטה.

עם פרוץ מלחמת-העצמאות חזר לשירות. במקום לרכוש לו תואר של
"מהנדס חקלאי" העדיף לעת-עתה להיות "חייל פשוט", כדבריו.

ואכן, אביגדור שאף למלא את חובתו באמונה ובשלמות.

הוא שירת כמ"כ בגדוד "ברק" בחטיבת "גולני", השתתף בפשיטה לכפר
הערבי אבו-שושה, ושם, אור ליום כ"א בטבת תש"ח (3.1.1948), נפל.

אביגדור הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות במגדל.

יהי זכרו ברוך'

גדוד 12 – ברק

גדוד 12 הוקם ביחד עם החטיבה כולה, תרומתו במלחמת העצמאות, במסגרת תוכנית ד' לוחמי גדוד ברק השתלטו על עמק הירדן (צמח, קיבוץ גשר) וכן סג'רה ומורדות הר התבור.

בשבוע הראשון לאחר הכרזת המדינה ניהלה החטיבה ועימה גדוד 12 את הקרבות הקשים ביותר שידעה החטיבה מעודה כנגד האויב הסורי. לוחמי הגדוד ניהלו קרבות קשים לבלימת צבא קאוקג'י. זו הייתה מערכה קשה ומלאת אכזות. בלילה בין ה-9 ל-10 1948 כבשו כוחות ברק את כפר סבת (שדה אילן כיום) אך גאלצו לנטוש אותה בשל התקפות קשות של צבא ההצלה של קאוקג'י. במבצע 'קדש' נטלו גדוד 12 חלק במבצע 'הר געש' – פעולת תגמול גדולה כנגד המצרים באזור הסבחה וואדי סירן בנובמבר 1955. במבצע זה כבשו גם את וואדי סירן. הגדוד כבש גם את מוצב 29 במהלך כיבוש צומת רפיה וגשלח לכיבוש מוצב 27 שנכבש ללא קרב. במבצע זה איבד הגדוד 3 חיילים ונפצעו 48 חיילים.

במלחמת ששת הימים השתתף גדוד ברק באחד הקרבות הידועים ביותר – כיבוש תל פאחר. הקרב לא התנהל כמתוכנן ומפקדי הכוח גאלצו לשנות את תוכנית הקרב. כיבוש תל פאחר היה קרב קשה ועקוב מדם שבמהלכו נהרגו ונפצעו כמעט כל קודקודי הכוח הלוחם. הקרב הוכרע בסופו של דבר בזכות אומץ ליבם והדבקות במשימה של מפקדי המשנה – סמלים, מכיים ולוחמים פשוטים – שניים מהם הם טוראי דוד שירזי וטוראי אפריים יצחקין אשר קיבלו צל"ש מהרמטכ"ל על אומץ ליבם במערכה על תל פאחר.

בתקופת מלחמת לבנון חיילי גולני וכן גדוד 12 השתתפו בתהליך הפינוי של צה"ל מדרום לבנון.

בליל ה-8 בדצמבר 1988 השתתף גדוד ברק במבצע כחול וחום. היה זה מבצע משולב בעומק שטח לבנון שבו נטלו חלק כוח של גדוד 12 שבראשם המג"ד אמיר מי-טל וכוח של שייטת 13. מטרת המבצע הייתה חיסול בסיסי מחבלים בעומק דרום לבנון.

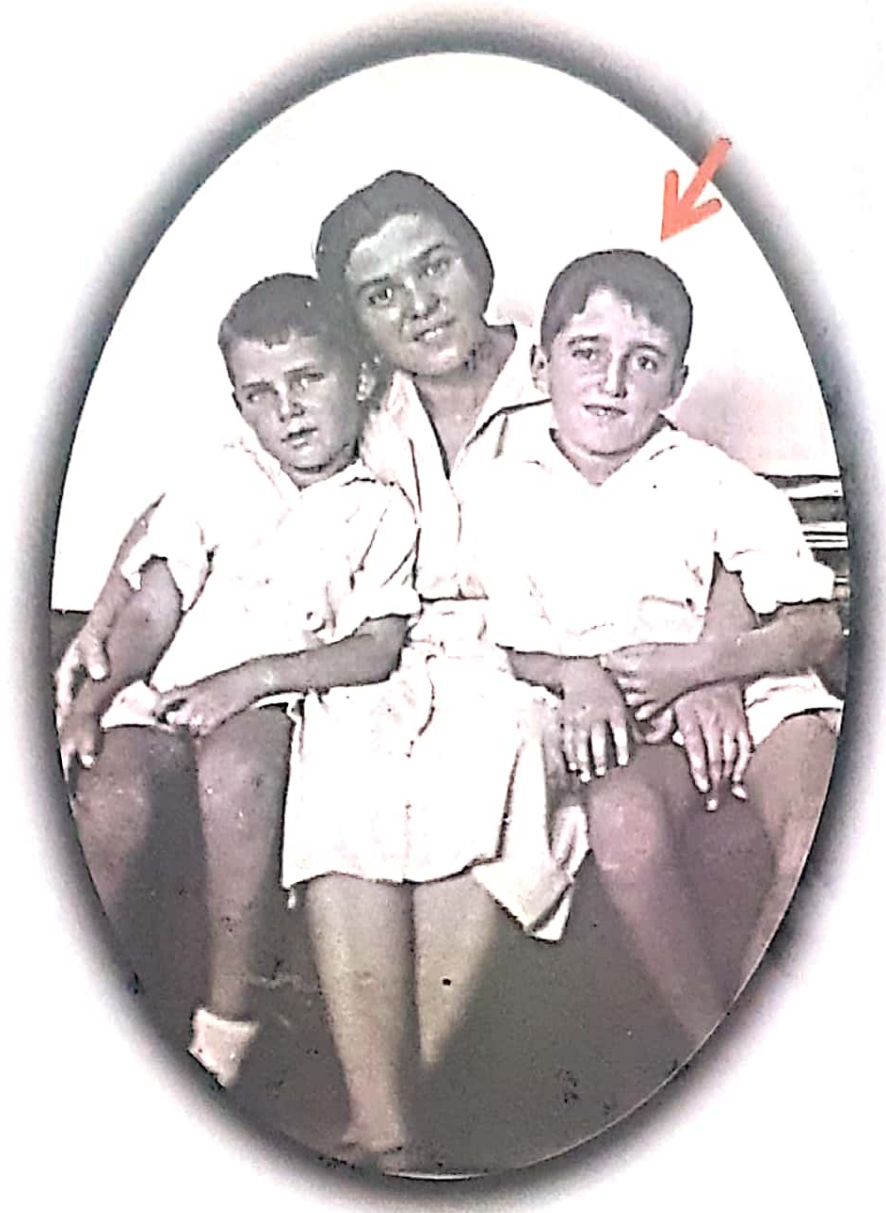
כוחו של אמיר מי-טל מגדוד 12 נתקל במחבלים, אמיר נפצע תחילה ומאוחר יותר נפטר מפצעיו. נפילתו של אמיר גרמה לניתוק קשר בין הכוחות ובסיום המבצע היה צורך בחילוץ כוח שנשאר בשטח וסופו של דבר הגיע בבטחה לשטח ישראל.

מאז ועד היום עוסק הגדוד בפעילות שוטפת (למעט אימונים), ביהודה ושומרון, אזור חבל עזה ובהגנה על יישובי הצפון.

ברוק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם

משפחתו של אביגדור

אביגדור מימין, האם במרכז

ואחיו גדעון מצד שמאל

המושבה מגדל

בית קפה במושבה

חורשים את האדמה

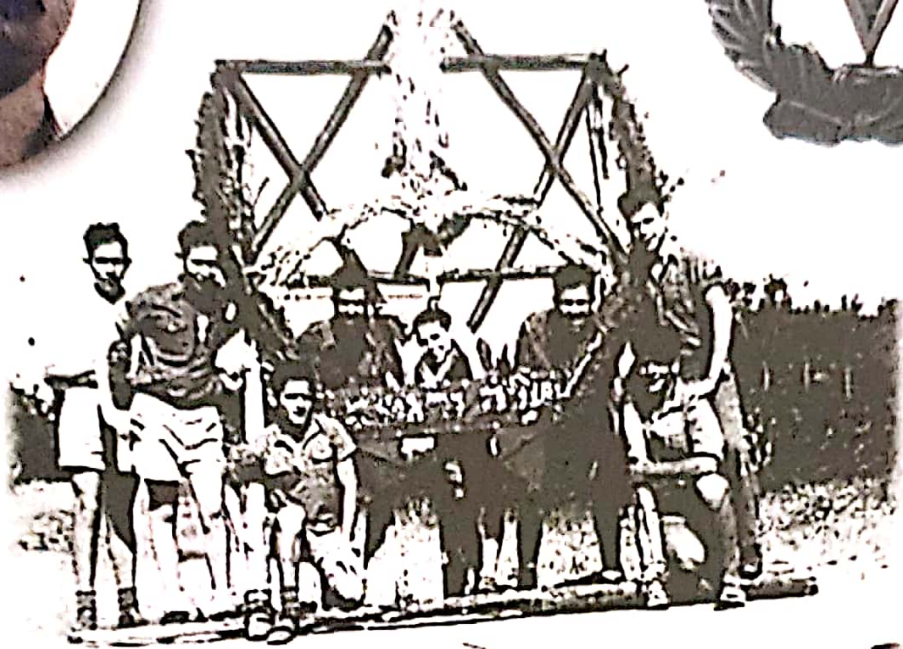
בית הספר היסודי שבו למד

נוסד תרע"ד 1913 FOUNDED
בית הספר הריאלי העברי בחיפה

אביגדור היה חבר בתנועת הצופים

התיכון שבו למד אביגדור

בס חקלאי

עש כדורי

הר

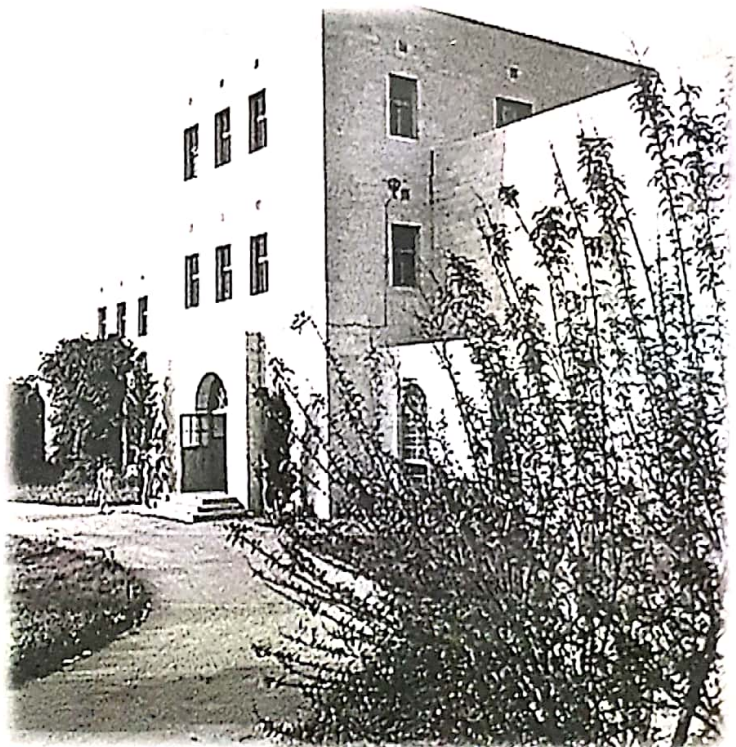
תבור

מח

זור

חשב

שנת

חטיבת גולני שנות ה-40

הקמת החטיבה - חורף תש"ח

ב' 22 בפברואר 1948 הוקמה חטיבת גולני. עד מועד זה היתה במרחב הצפון מסגרת חטיבתית אחת "לבנוני" ומיום זה ואילך שתי חטיבות: חטיבה מס' 1 - חטיבת גולני, במזרח, אל מול גולן, וחטיבה מס' 2 - חטיבת כרמלי, במערב, בהרי הכרמל, חיפה, עמק זבולון והגליל המערבי. כאשר הגיעו בשבוע האחרון של חודש פברואר 1948 משה מן (מונטג) איש מרחביה, ונחום גולן (שפיגל) איש כפר-סאלה, למושבה יבנאל בלב הגליל התחתון כדי להקים את מטה החטיבה, כלל מרחב החטיבה ארבע נפות: נפת תל-חי בגליל העליון המזרחי, נפת כנרת בגליל התחתון ובעמק הירדן, נפת גלבוע בעמק חרוד ובעמק בית-שאן, ונפת יזרעאל בעמק יזרעאל המערבי ובהרי אפרים. על בסיס אזורי בתוך ארבע הנפות הלכו והתגבשו ארבעת גדודי חיל-השדה (הח"ש) של חטיבת גולני בראשית דרכה: גדוד "אלון" בנפת תל-חי, גדוד "ברק" בנפת כנרת, גדוד "גדעון" בנפת גלבוע, גדוד "דרור" בנפת יזרעאל.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חדשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנוג הרחבנו אתפקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שיוקרה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד-האדמה ויושבי-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

"ממת אתרי הקרב" - בימי תש"ח

למרות שהוקמה כחטיבה מרחבית ("טריטוריאלי") בחלקו המזרחי של מרחב הצפון וכונתה בצדק "חטיבת הגליל והעמקים", פווריס אתרי הקרב של חטיבת גולני במלחמת העצמאות לא רק בגליל התחתון, בגליל העליון, בעמק יזרעאל ובעמק הירדן אלא גם בנגב המערבי, בנגב הדרומי ובערבה עד לחוף הצפוני של ים סוף. במלחמת

העצמאות נטלו חיילי גולני חלק בהגנת טירת צבי ומשמר העמק, בשחרור טבריה ובכיבוש בית שאן. לוחמיה ומפקדיה נלחמו בגשר, מסדה ושערי הגולן, בצמת, בדגניה ובעין גב, בסג'רה (אילניה), לוביה ורעין; בעמק ג'נין, ברכסי הגלבוע (נוריס, מזאר, פקועה) ובהרי נצרת. אנשי חטיבת גולני השתתפו במבצע "ברוש" בגירת משמר הירדן ומשלט ירדה, במבצע "חירם" לשחרור הגליל המרכזי, ובמבצעי "אסף" ו"חורב" בנגב המערבי למיגור האויב המצרי. שם בשייח' נוראן וח'ידבת מעין, על "משלט 86" ומשלט "בית הקברות", שיכלה החטיבה את מיטב לוחמיה ומפקדיה. במבצע "עובדה" לשחרור הנגב הדרומי ומפרץ אילת סיימה החטיבה את דרך הקרבות הארוכה והעקובה מדם בתש"ח.

האירוע שבו אביגדור נהרג

ילמן האלדרכא

- 27.12.47 — טנדר נוסרים שליה מכוניות מגשר לבית יוסף, הותקף ע"י אספסוף בקרבת באשטה; מסד כחת המשמר נהרג
- 1.1.48 — מזוינים מרואר אבו שושה תקפו את אנשי ג'נוסר שחרשו בשדה קרוב. אחד החורשים נהרג
- 3.1.48 — מחלקה מגדוד "אביגדור" (ברקי) ערכה התקפת תגמול על רואר אבו שושה. ההתקפה נכשלה. מיכ אחד נהרג
- 9.1.48 — ההתקפה על כפר סאלד.
- 7.2.48 — קורס המ"כ של בוד, ברקי פשט על עין מהל. לאויב נגרמו 10 אבדות.
- 10.2.48 — חילקאוברי תוקף את סירת צבי.

נכתב ע"י אחותו של אביגדור

ויטיה אחי

נכתב בידי חנה אשל - נובמבר 1985

הורינו עלו ארצה לאחר מלחמת העולם הראשונה. בשנים הראשונות חיו בדוחק ונדדו בארץ ממקום למקום בחפוש אחר פרנסה.

ב-1924 חיו בחיפה ושם נולד אחי אביגדור. שמו נקרא על שם אחיו של אבי ויקטור שנהרג במלחמת העולם ברוסיה. וכמוהו נקרא בשם החיבה הרוסי ויטיה.

כשהיה ויטיה בן 4 לערך קיבל אבינו עבודה במגדל כמנהל הפרדסים ושאר הנכסים של הלורד מלצ'ס האב. (אחר כך עברו הנכסים בירושה לבתו הלידי רידינג).

מאז חיה המשפחה כל השנים במגדל שעל יד טבריה. ויטיה למד בגן הילדים ובכתות היסוד עד גיל 9 במגדל. אך בית הספר במגדל היה קטן ומספר התלמידים בו היה מועט ועל כן הוחלט לשלוח אותנו ללמוד בחיפה בבית הספר הריאלי שם. גרנו בביתו של סבינו פרופ. אלכסנדר איליוב ומספלת מסורה נמצאה לנו ריבה חניניץ שהיתה לנו כאם, וספלה בנו הרבה שנים.

כאשר סיים ויטיה כיתה יוד (בבית הספר הריאלי נקראה כיתה זו כיתה ו'), החליט ללכת ללמוד בבית הספר החקלאי כדורי. שנתיים למד שם ועם סיום לימודי החקלאות שלו שב למגדל והחליט להיות חקלאי.

אך הימים ימי מלחמת העולם השנייה ובמסגרת המאמץ המלחמתי והכוננות של הישוב היהודי, התגייס ויטיה לנוטרות, או למסגרת הישובים היהודים כפי שזה נקרא אז. באופן רשמי היו הנוטרים כפופים למסגרה הבריטית אך למעשה היו חלק מכח המגן היהודי.

נוסף לכך עסק גם בחקלאות במידת האפשר. עם תום מלחמת העולם החל ויטיה לחלום על יציאה ללימודי חקלאות גבוהים שהיו אפשריים אז רק בחוץ לארץ. הוא יצר קשר עם אוניברסיטה בקליפורניה ובמקביל גידל גידולים חקלאיים שונים ואסף כסף למימון הלימודים האלו.

בינתיים החלו בארץ פעולות האיבה של הערבים נגד המדינה שבדרך. בגליל שימשו הכפרים הערבים בסיסים לכנופיות שיצאו לפשיטות רצח וחבלה. ויטיה שהיה חבר ההגנה נכלל בקבוצת המגדלאים שיצאו לפעולה כנגד הכפר העוין אבו שושה ביחד עם קבוצות מאנשי גינוסר וחקוק. ובפעולה זו נפל.

הוא נקבר בבית הקברות של המושבה מגדל. המשפחה תרמה את כספרו ורכושו למושבה מגדל להקמת בית לזכרו.

הבית נקרא בית אביגדור והוא משמש כבית ספר במושבה.

הראית איזה יופי
שרעד ברוח סתיו
שדה זהב צעק באפל
והדליק נרות חצב.

הראית איזה אדם
שצעק למרחקים
שדה זמים היה שם קודם
ועכשיו הוא שדה פרגים.

אל תקטוף נערי, אלו תקטוף
יש פרחים שבני חלוף
יש פרחים שעד אינסוף
נשארים במנגינה.

הראית מה השחיר שם
שדה קוצים הוא נערי
שהיה עזוב בקיץ
ועכשיו הוא שדה חריש.

הראית מה הלובן
נערי, זה שדה בוכים
דמעותיו הפכו לאבן
אבניו בכו פרחים.

אל תקטוף נערי
יש פרחים שבני חלוף
יש פרחים שעד אינסוף
נשארים.

אביגדור אליוב ז"ל

1948 - 1924

